

Xuất 出

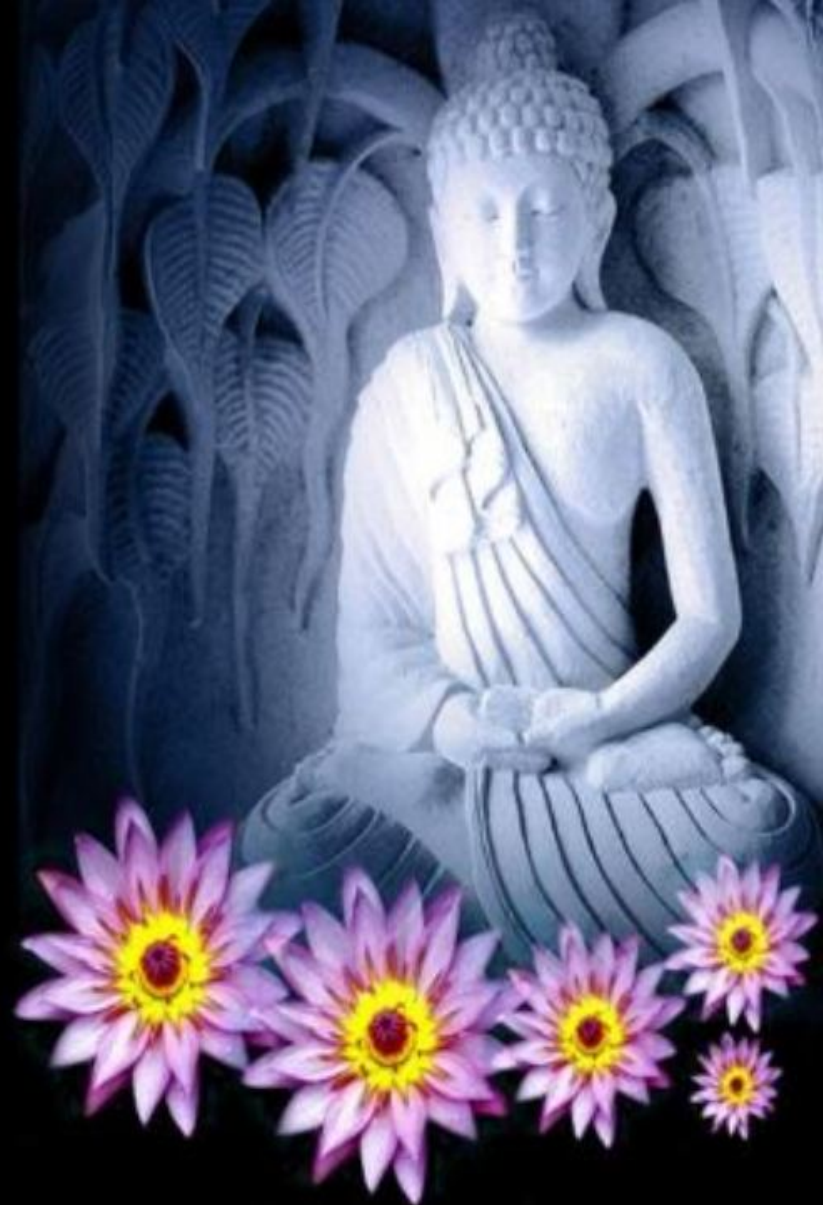
Trần 塵

Transcending the World

Viên ngọc
trong túi áo

Hoà Thượng
Tuyên Hoá giảng giải

**« Chí như tùng bách nại hàn thử.
Nguyện tự liên hoa li trần cấu. »**

**« Ý chí như cây tùng, bách không sợ nóng lạnh.
Tâm nguyện giống như hoa sen xa lià như bản. »**

Bình 平 Peace

Vì sao thế giới này chẳng được bình an?

Đó là vì lòng tham của con người thật không đáy

Kẻ lớn thì có lòng tham lớn.

Kẻ nhỏ thì có lòng tham nhỏ.

Ai ai cũng đều có lòng tham.

Một nước có bao nhiêu người thì có bấy nhiêu lòng tham.

Cho nên nếu ai muốn được sự bình an,

Hãy bắt đầu từ tâm của chính mình:

Nếu trong tâm không còn tham lam, tranh chấp, sân hận, nghi ngờ,

Khi ấy, thế giới sẽ được bình an.

0000 000 000
Ngày 18 - 01-2024

Tranquility

The quality of peace of being oneself, fully.

EX 18-50

Tốt & Xấu

Goodness & Badness

*Có người nói rằng thế giới đang trở nên xấu đi.
Nói như thế là sai lầm, thế giới vốn không xấu đi.
Có người lại nói, nếu thế giới không xấu,
ắt hẳn là con người đang trở nên xấu.
Đó cũng thật là sai lầm, con người không xấu!*

*Vậy thì cái gì xấu? Đó là tâm con người!
Tâm con người trở nên xấu cho nên thế giới bị xấu đi,
và con người cũng xấu theo.
Tâm xấu thì sẽ tạo nghiệp ác,
tạo nghiệp ác tất sẽ mang lại quả báo ác,
quả báo ác sẽ làm cho thế giới không bình an.
Cho nên muốn con người được tốt, thế giới được tốt,
trước tiên phải bắt đầu từ trong tâm của mỗi người.
Nếu con người luôn giữ được lòng tốt,
thế giới sẽ không còn chiến tranh!*

Căn Nguyên

根 The Source

*Tánh khí của chúng ta,
vốn không phải được sinh ra từ thức ăn,
cũng không phải từ trời, từ đất, hoặc từ khí hậu;
mà chính là từ sự vô minh của chúng ta.*

*Vô minh từ đâu mà ra?
Đó là do lòng ích kỷ ở đằng sau đang tác quái.
Mọi phiền não đều do lòng ích kỷ đứng đằng sau hỗ trợ,
cho nên mới có nhiều tánh khí xấu, nhiều phiền não.
Bởi vì sợ mình bị thiệt thòi, bị tổn hại,
cho nên mới nóng giận, mới tranh giành.
Nếu chúng ta không tranh, không tham,
không cầu, không ích kỷ, không tự lợi,
thì tánh khí gì cũng không có nữa.*

Tâm 心 Hearts

*Mỗi người có một trăm cái tâm,
trong một trăm cái tâm đó chỉ có một tâm xấu,
còn chín mươi chín cái tâm kia đều là tâm tốt.*

*Thế nhưng, những tâm tốt thì nằm ở dưới cùng,
còn tâm xấu lại chạy lên hàng đầu,
cho nên chúng ta vừa ích kỷ lại vừa tự lợi,
không chịu thua thiệt,
không chịu làm lợi lạc cho người khác,
không chịu thay chúng sanh thọ khổ.*

*Nếu chúng ta đảo ngược vị trí,
không để cho cái tâm xấu ấy chạy lên hàng đầu nữa,
thì đây chính là tâm của các bậc Bồ-tát vậy.*

Xả 捨 Giving

**Bố thí cần phải có chân tâm,
cần phải xả bỏ những gì mình không thể xả bỏ được.**

Có câu: “Đồng tiền liền khúc ruột.”

Có nhiều người rất khó phát khởi tâm muốn bố thí.

**Nếu ta có thể đem hết sức lực chân chánh của mình ra bố thí,
không thể xả bỏ mà vẫn xả bỏ được, đó mới là có chân tâm bố thí.**

**Nếu có thể xả bỏ được mới xả bỏ,
thì đó chưa phải là chân tâm;
tuy không thể nói là không có công đức,
song đó chưa phải là thuần túy cho lắm,
công đức cũng chẳng có gì to tát!**

Thế giới này, có vui tất có khổ.

Vui là nhân của khổ, khổ là nhân của vui.

Cho nên tôi thường nói:

“Chịu khổ sẽ hết khổ, hưởng phước sẽ tiêu phước.”

Cổ nhân có câu:

“Mười năm gian khổ học hành, một khi danh thành thiên hạ đều hay.”

Đây gọi là “khi khổ hết thì vui sẽ đến,” mà nỗi vui này được đánh đổi từ sự khổ nào.

Lại như người nông dân ngày nay làm ruộng, dùng toàn máy móc để cày bừa, tuy khỏi mất nhiều công sức, nhưng phải tốn hao dầu khí. Một khi nguồn năng lượng này cạn kiệt, thì máy móc không thể hoạt động được nữa, người ta lại phải quay về với sức người. Những nỗi khổ nào thật là vô lượng, không thể kể xiết!

Khổ 苦
Suffering

Cái kén 繭 Cocoon

Chúng sanh tham chấp năm dục,

cảm thấy rằng năm dục là niềm vui thú.

Như đứa trẻ thích ăn kẹo,

ăn hết cái này lại đòi cái khác,

con người đối với năm dục tài, sắc, danh, thực, thùỵ,

cũng y như vậy.

Họ không buông bỏ được thứ này,

chưa nhìn thấu suốt được thứ kia;

Hậu quả là chính mình giống như con tằm kéo kén,

toàn thân bị quấn đầy tơ, không thể nào gỡ ra được.

Vậy, ai nói là quý vị không thể đạt được giải thoát chứ

禪

MÙ QUÁNG 盲 BLINDNESS

Bản tính của chúng ta vốn là thanh tịnh.

Chỉ vì có tham dục, tham ái, tham tài, tham sắc,

Mà tự tính thanh tịnh đều bị trở thành nhếch nhác.

Cái nhếch nhác này trở thành màn đêm lờ mờ,

không có trí tuệ, không có ánh sáng.

*Để rồi ta luôn ở trong cảnh giới u tối, không nhìn
thấy ánh sáng.*

Vất vả trong vòng sanh tử cũng bởi đó mà ra.

Cho nên, nhiều ham muốn thì tạo ra sanh tử.

Trí Tuệ

慧 Wisdom

Trí tuệ chân chánh được sinh ra từ đâu?

Đó là từ tâm thanh tịnh!

Vậy, làm thế nào để nảy sinh tâm thanh tịnh?

Đó là “siêng tu giới, định, tuệ; dứt bỏ tham, sân, si.”

Nếu làm được như thế,

thì bản tâm thanh tịnh vốn sẵn có trong chúng ta sẽ hiển lộ.

Nhân Quả 因 Causes

Trên thế giới này, sự việc kỳ quái gì cũng đều có cả, tại sao?

*Bởi vì đã trót trồng cái nhân kỳ quái lúc ban đầu,
cho nên mới kết thành cái quả kỳ quái như hiện tại.*

*Nếu ngày trước không gieo cái nhân như thế,
thì sẽ không có cái quả như vậy của ngày hôm nay.*

*Nếu hiểu rõ đạo lý nhân quả,
thì mọi người sẽ “không làm các việc ác, vâng làm mọi điều
lành.”*

Con người sống ở đời không thể trốn tránh luật nhân quả.

*Do vì ai nấy đều chỉ thấy quả mà không thấy nhân,
cho nên lúc quả báo đến thì tay chân luống cuống,
không biết làm thế nào cho phải.*

*Đó đều do lúc ban đầu gieo nhân đã không cẩn thận,
đợi đến khi nhận lãnh quả báo kỳ quái, mới ngỡ ngàng không
biết tại sao!*

Từ bi 慈 Compassion

*Ai cũng cần phải có lòng từ bi;
đối với con người hoặc đối với sự việc ta đều nên giữ hòa khí,
lấy lòng chân thật mà đối đãi với nhau.
Tất cả đều phải nghĩ đến người khác,
không được dùng những thủ đoạn độc ác để mưu hại lẫn nhau.
Người học Phật Pháp không thể bác bỏ, xem thường nhân quả;
đối với vấn đề nhân quả cần phải đặc biệt chú ý!
Giả như có người công kích mình một cách vô lý,
hoặc dùng ngôn từ phỉ báng, hoặc có hành động bức hại,
khi ấy quý vị nên có thái độ bình thản, không nên trả thù;
mà hãy dùng tâm từ bi để cảm hóa họ.*

Lòng Nhân

☺ Kindness

*Con người chúng ta từng giờ từng phút
đều nên dùng lòng từ bi mà yêu thương, giúp đỡ mọi người.
Phàm làm việc gì chúng ta cũng đều phải đắn đo, cân nhắc,
hễ việc gì có lợi cho mình thì không nên làm nhiều,
việc gì có hại cho người khác thì càng không nên làm.*

*Nếu có thể truyền bá rộng khắp sáu chữ “nhân, nghĩa, đạo, đức, trung, hiếu,”
tức là quý vị đang xây dựng nền tảng làm người.
Như vậy, thì cả đời quý vị đều được Khang kiện,
thân thể được khỏe mạnh, tinh thần được thanh thản,
không bị ưu sầu phiền não đến nổi tóc bạc, mắt mờ, tai điếc.
Nhưng nếu tự mình chưa tỉnh ngộ,
Thì một đời sẽ trôi qua trong sự hồ đồ, mê muội!*

NỢ NÀN

債 DEBTS

*Diện mạo của mỗi người đều không giống nhau,
cho nên nhân quả cũng không giống nhau.*

*Nợ nần mà mỗi người đeo mang từ
đời đời kiếp kiếp xa xưa cũng không giống nhau.*

*Có những người mắc nợ nhiều đến nỗi
trong đời này không thể nào trả hết được.*

*Họ mang nợ “ngập đầu,” và âu cũng là nghiệp chướng “ngập đầu,”
nợ nần chồng chất, càng ngày càng cao, càng ngày càng sâu dày,
nợ này lại thêm nợ khác, không thanh toán nổi.*

Đó là do duyên cớ gì?

*Đó là bởi kiếp xưa họ chuyên cho vay nặng lãi,
muốn lợi càng thêm lợi, tham không biết chán,
cho rằng mình được hưởng lợi,
nhưng rốt cuộc chính mình lại chịu thua thiệt:*

*Nghiệp chướng càng ngày càng nặng,
không thể nào rút chân ra được!*

Giấc Mơ

夢 Dreams

Đời người ví như vở kịch.

*Trong vở kịch này, người ta đóng vai hoàng đế,
hưởng thụ nỗi vui sướng của cảnh vinh hoa phú quý.*

*Trong vở kịch khác, lại đóng vai kẻ ăn mày,
chịu đựng bao ưu phiền của cảnh nghèo hèn khốn khổ.*

*Lúc làm hoàng đế thì không biết được cái khổ sở của kẻ ăn
mày;*

*lúc làm kẻ ăn mày thì không biết được cái vui sướng của vị
hoàng đế.*

*Trong chớp mắt, các cảnh giới vui, buồn, hợp, tan đó
loáng qua như một giấc mộng.*

Nghiệp chướng của mình tăng trưởng bao nhiêu?

Không biết!

Đức hạnh của mình vun trồng được bao nhiêu?

Không biết!

Không biết tức là vô minh;

mà vô minh lại là căn bản của sanh tử.

Nếu không có vô minh,

thì không có cái khổ của luân hồi trong lục đạo!

Vở Kịch 戲 Plays

*Xem một vở kịch,
người không biết xem thì chỉ nhìn thấy từng
hồi kịch diễn biến như thế nào,
thấy có những màn vui, buồn, tan, hợp,
cùng những tình tiết mừng vui, giận hờn,
buồn lo, sợ hãi, yêu thương, chán ghét.*

Còn người biết xem kịch thì sao?

Vừa xem thì thấy :

*A! Thì ra tất cả những thứ này đều như
huyễn như hóa,
đời người chẳng qua là như vậy mà thôi!*

Om Mani Padme Hum
*“Tất cả pháp hữu vi,
như mộng, ảnh, bọt nước,
như sương, như tia chớp,
nên quán xét như vậy.”*

Thầy giáo 師

Teacher

“Mọi người đều là thầy của tôi,
Tôi cũng là thầy của mọi người,
Luôn luôn làm thầy của chính mình,
Tự mình luôn luôn là thầy giáo.”

Mọi người đều là thầy của tôi, tôi cũng là thầy của mọi người,
Có nghĩa là mọi người đều là thầy dạy học cho ta,
Ta cũng là thầy dạy học cho mọi người.
Ai này đều cùng nhau học tập, và cùng nhau trau dồi.
Tự mình lại luôn luôn cần làm thầy của chính mình,
Mỗi ngày cần kiểm thảo xem những việc mình làm là đúng hay sai;
Phải chăng tất cả đều hợp với đạo lý?
Phải chăng có điểm nào không hợp với đạo lý?
Cần phải luôn luôn tự phản tỉnh như thế!

Hiếu Đạo 孝 Filiality

Nền tảng làm người của chúng ta là gì?

Đó là “ nhân, nghĩa, đạo, đức, trung, hiếu.”

Từ khi chào đời, chúng ta chịu ảnh hưởng bởi những điều tai quen nghe, mắt quen thấy; song điều cần phải chú ý, đó là “hiếu thảo.”

Nếu quý vị làm tròn đạo hiếu, chúa trời sẽ tán thán quý vị.

Nếu quý vị làm tròn đạo hiếu, chư Bồ tát sẽ tán thán quý vị.

Nếu quý vị làm tròn đạo hiếu, chư Phật sẽ tán thán quý vị.

Nếu quý vị làm tròn đạo hiếu, cha mẹ của quý vị sẽ không nổi giận với quý vị.

Nếu quý vị làm tròn đạo hiếu,

thì nhất định giữa các anh chị em sẽ không có sự tranh chấp lẫn nhau.

Đạo hiếu là linh hồn của trời đất,

Và đó cũng là cơ bản làm người!

Nhẫn Nhục 忍 Endurance

*Người trên ta mà đối xử với ta có gì không được tốt,
ta đều có thể nhẫn nhịn được, thì vẫn chưa đáng kể!
Bởi người ấy có thể lực, có thể chèn ép quý vị,
khiến quý vị không thể nhẫn cũng phải nhẫn;
cho nên, đó không phải là chân chánh nhẫn nhục.*

*Nếu lúc bị kẻ dưới đối đãi với mình không được tốt,
hoặc nhục mạ, gây cho mình bao nhiêu khổ cực,
mà quý vị vẫn có thể nhẫn chịu được, thì đó mới là nhẫn nhục thực sự!*

Hoan hỷ 喜 Happiness

Làm người, không nên có tánh nóng nảy, không nên giận dữ.

Có câu: “Từ xưa thần tiên chẳng pháp mầu, chỉ sinh hoan hỷ chẳng ưu sầu.”

Nếu quý vị luôn buồn rầu, tức là quý vị đang chạy tới địa ngục dạo chơi.

Nếu quý vị luôn tươi cười, thì người già có thể trẻ trung trở lại.

Nếu quý vị luôn khóc lóc, thì dưới địa ngục sẽ chuẩn bị cho quý vị một phòng tối.

Nếu quý vị luôn vui vẻ, thì trên cõi trời sẽ có một chỗ dành cho quý vị.

Những điều này đều là những đạo lý chân chánh.

Ý Nghĩ 念 Thoughts

Trong từng ý nghĩ, chúng ta cần phải hết sức thận trọng.

Nếu mỗi niệm đều là thiện, thì ánh sáng càng lúc càng gia tăng.

Nhưng nếu là niệm ác, thì ánh sáng càng lúc càng âm đạm.

Người thiện thì có ánh sáng màu trắng, người ác thì có luồng khí màu đen;

Cho nên làm thiện hay làm ác, tự nhiên sẽ hiện ra nơi hình tướng của mình.

Quý vị có thể che mắt con người,

nhưng không thể nào che mắt quý thần, chư Phật và chư Bồ-tát được.

**Cho nên, tu hành là: “Nhất cử nhất động đều tự kiểm soát lấy mình, đi đứng nằm
ngồi chẳng xa rời gia phong.”**

Chúng ta cần phải niệm niệm đều thanh tịnh, niệm niệm đều sáng suốt;

Chớ nên có những ý nghĩ ô nhiễm, đen tối.

Bệnh Tật 病 Illness

Nếu không thể đi lại như ý mình, không thể sanh tử tự do; tức là mình có bệnh.

Nếu tự mình không làm chủ được mình,

không thể khống chế được sự “sống lâu, không già”; tức là mình có bệnh.

Nếu nói rằng mình tự làm chủ được,

thế thì quý vị có thể điều khiển được thân thể,

khiến cho mắt đừng lòa, tai đừng điếc, tóc đừng bạc, răng đừng rụng chẳng?

Nếu không đoan chắc là mình làm được như thế, tức là mình có bệnh.

Tại sao? Bởi vì trong tâm mình đang có bệnh.

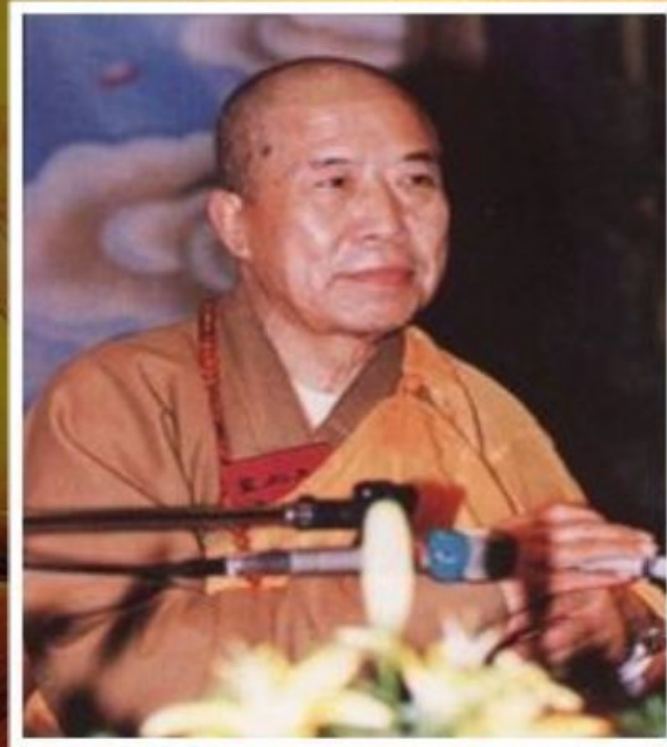
Có bệnh gì? Có bệnh tham, có bệnh sân, có bệnh si!

Bởi tham lam không biết chán, tham cầu mà không được toại ý, bèn sinh ra giận dữ.

Bấy giờ, lý trí không khống chế nổi tình cảm, khiến mình trở nên hồ đồ;

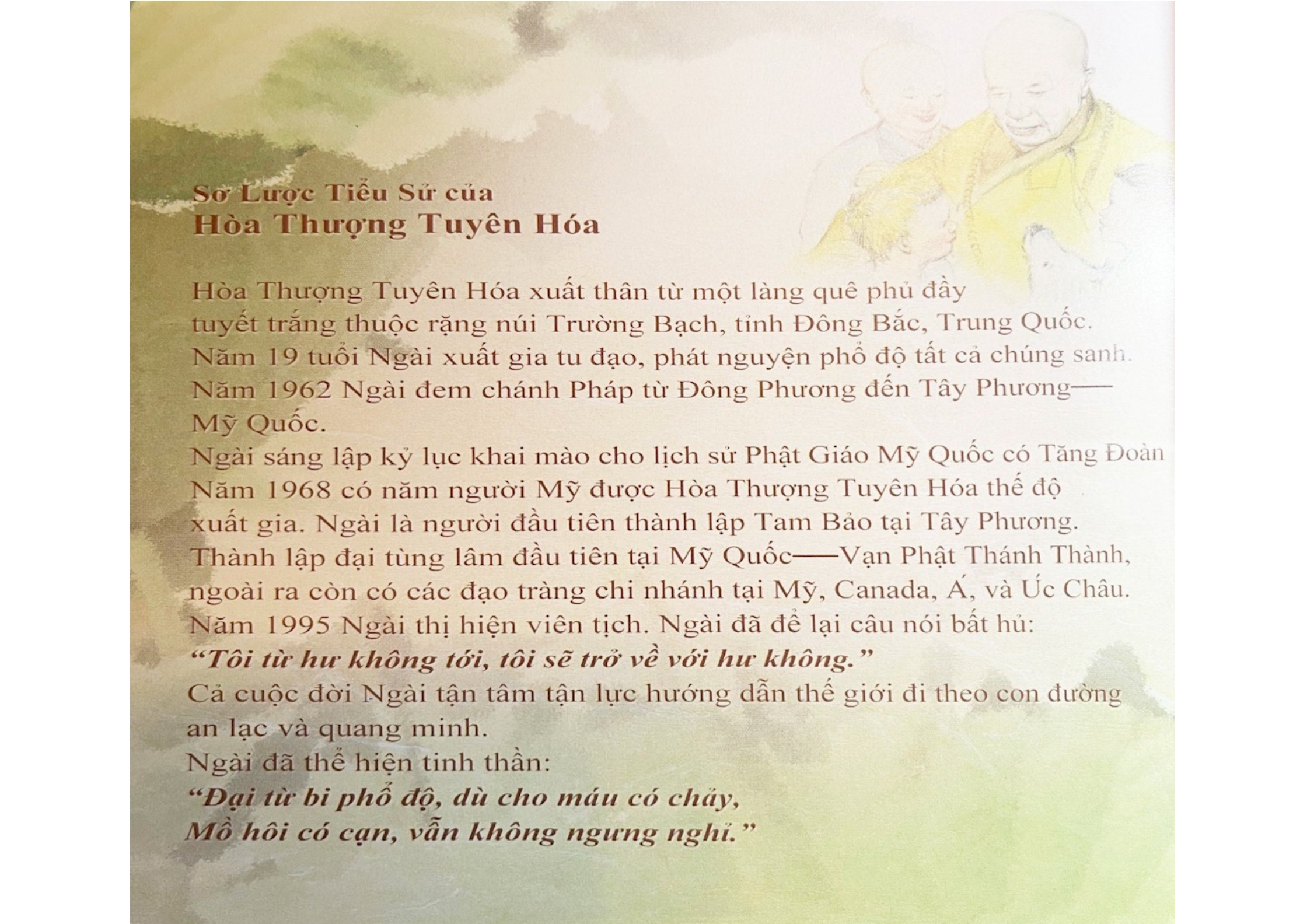
rồi thậm chí giết người, đốt phá,... tất cả đều do đó mà nảy sinh ra.

Vậy, đó chẳng phải là bệnh thì là cái gì?

Hoà Thượng Tuyên Hoá
Vạn Phật Thánh Thành

ASU FUSC USSTP USSTP

Sơ Lược Tiểu Sử của Hòa Thượng Tuyên Hóa

Hòa Thượng Tuyên Hóa xuất thân từ một làng quê phủ đầy tuyết trắng thuộc rặng núi Trường Bạch, tỉnh Đông Bắc, Trung Quốc. Năm 19 tuổi Ngài xuất gia tu đạo, phát nguyện phổ độ tất cả chúng sanh. Năm 1962 Ngài đem chánh Pháp từ Đông Phương đến Tây Phương—Mỹ Quốc.

Ngài sáng lập kỷ lục khai mào cho lịch sử Phật Giáo Mỹ Quốc có Tăng Đoàn Năm 1968 có năm người Mỹ được Hòa Thượng Tuyên Hóa thế độ xuất gia. Ngài là người đầu tiên thành lập Tam Bảo tại Tây Phương. Thành lập đại tông lâm đầu tiên tại Mỹ Quốc—Vạn Phật Thánh Thành, ngoài ra còn có các đạo tràng chi nhánh tại Mỹ, Canada, Á, và Úc Châu. Năm 1995 Ngài thị hiện viên tịch. Ngài đã để lại câu nói bất hủ:

“Tôi từ hư không tới, tôi sẽ trở về với hư không.”

Cả cuộc đời Ngài tận tâm tận lực hướng dẫn thế giới đi theo con đường an lạc và quang minh.

Ngài đã thể hiện tinh thần:

***“Đại từ bi phổ độ, dù cho máu có chảy,
Mồ hôi có cạn, vẫn không ngưng nghỉ.”***